

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 17Csp/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200537
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2019:8719200537.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanému: M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., V. Z. XXXX/XX, štátny občan SR, o návrhu na zaplatenie sumy 912,93 eur a prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 835,20 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne od 9.4.2016 do zaplatenia a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82%, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a. s., právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok, sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 912,93 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne od 9.4.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Uviedol, že na základe Zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXX poskytol žalovanému pôžičku vo výške 835,20 € na kúpu spotrebného tovaru, na celkovú sumu 1061,04 €, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť formou 24 pravidelných mesačných splátok po 44,21 €. Do podania návrhu neuhradil žalovaný z pôžičky žiadnu sumu.

3. Vydaný platobný rozkaz súd uznesením zo dňa 12.6.2019 zrušil, nakoľko sa ho nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk a ďalším uznesením zo dňa 12.6.2019 vyhovel návrhu na zmenu subjektu na strane žalobcu z pôvodného žalobcu VÚB, a.s. na súčasného žalobcu, nakoľko na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pôvodný žalobca svoju pohľadávku voči žalovanému na súčasného žalobcu. Žalovaný súdne zásielky nepreberal, súdu sa nepodarilo šetrením zistiť miesto jeho súčasného pobytu, preto postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p. zverejnil oznámenie o podanej žalobe na svojej webovej stránke a úradnej tabuli.

4. Z výsledkov vykonaného dokazovania zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zo zmluvy o postúpení pohľadávok, z prehľadu splátok a úhrad, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že žalovaný a právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., uzatvorili dňa 20.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 835,20 € na kúpu spotrebného tovaru, na celkovú sumu 1061,04 €, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť formou 24 pravidelných mesačných splátok po 44,21 €. Do podania návrhu

neuhradil žalovaný z pôžičky žiadnu sumu. Keďže porušil svoju povinnosť splácať pôžičku riadne a včas, žalobca ho vyzval listom zo dňa 27.1.2016 k úhrade dlžných splátok, a keďže k úhrade ani potom nedošlo, dňa 19.3.2016 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 3.4.2016. K zosplatneniu úveru došlo v súlade s článkom 8.2 zmluvných podmienok.

5.Z časti zmluvy označenej ako predmet financovania je zrejmé, že výška pôžičky je 835,20 € na kúpu bielej techniky - Elektrolux bez zaplataenia akontácie, fixná ročná úroková sadzba predstavuje 26,98 %, RPMN 29,98 %, celkové náklady spotrebiteľa 225,84 €. V rozhodnom období podľa štatistiky Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru 12,02 %, teda v zmluve uvedená úroková sadzba je neprimerane vysoká.

6. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

8. Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

9. Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11.Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12.Žalobca teda poskytol žalovanému peňažné prostriedky na základe sčasti neplatnej spotrebiteľskej zmluvy, preto má nárok len na vrátenie požičanej istiny (bez úrokov a poplatkov). Žalovaný mu podľa prehľadu splátok neuhradil žiadnu sumu. V čase rozhodnutia súdu teda bol žalovaný povinný uhradiť žalobcovi to, čo si reálne požičal, teda celú výšku poskytnutých finančných prostriedkov predstavujúcich sumu 835,20 €.

13. Súd poukazuje aj na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky (21 Cdo 1484/2004), podľa ktorej nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dohodnuté pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a že teda sú v rozpore s dobrými mravmi.

14.Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (5Cdo 26/2011), ide o neplatnosť úrokov v celom rozsahu a nie je možné ich modifikovať.

15.Aj podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove (3Co 151/2013) je pre tzv. civilnoprávnu úžeru právny úkon absolútne neplatný v celom rozsahu pre rozpor s dobrými mravmi.

16. Judikatúra súdneho dvora - rozsudok zo 14.6.2012 vo veci C - 618/10 Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino hovorí, že článok 6 ods.1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov

(Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky.

17. Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie.

18. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Dobré mravy fungujú aj ako korektív zmluvnej slobody. Ide tu predovšetkým o aspekt zmluvnej slobody spočívajúci v slobodnom určovaní obsahu zmluvy zmluvnými stranami. Uvedený aspekt zmluvnej slobody, tak ako zmluvná sloboda sama, má svoje limity ustanovené právnymi normami, ktorých prekročenie je sankcionované. Jedným z takýchto limitov, ktorý zákon stavia do cesty zmluvnej slobode, je aj inštitút dobrých mravov. Je potom nesprávny záver, že obsah právneho úkonu nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi len preto, lebo bol výsledkom konsenzu zmluvných strán.

19. Ak výkon práva, ktorý je objektívne v rozpore s dobrými mravmi, spočíva v konaní právneho úkonu, je tento právny úkon tiež neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a to i v prípade, že samotný obsah tohto právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi nie je.

20. Podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže prívodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

21. Podľa § 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

22. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa.

23. Podľa § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 1, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejмый z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

24. Podľa názoru súdu postup žalobcu v prejednávanej veci je jednoznačne nekalou obchodnou praktikou a ako taký je hrubo rozporný s dobrými mravmi.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, teda priznal žalobcovi požičanú sumu s úrokmi

z omeškania, keďže žalovaný sa s plnením peňažného záväzku skutočne do omeškania dostal, bez úrokov a bez poplatkov a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

27. O trovách konania súd rozhodol podľa §262 ods.1, ods.2 C.s.p. a § 255 ods.2 písm. a) C.s.p., teda vzhľadom na pomeru úspechu účastníkov v konaní má žalobca nárok na alikvótnu časť trov konania.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

O Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

O Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

O Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

O Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

O Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

O Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).